

van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen⁽¹⁾, voor de beoordeling van de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt in de zin van artikel 6 van die verordening, ervan worden uitgegaan of deze verschilt van de bij een dergelijke gebruiker gewekte algemene indruk door

- a) één willekeurig afzonderlijk model dat eerder voor het publiek beschikbaar is gesteld, of
 - b) een willekeurige combinatie van bekende modelkenmerken van meer dan één ouder model?
- 2) Moet een rechtbank voor het gemeenschapsmodel ervan uitgaan dat een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel rechtsgeldig is in de zin van artikel 85, lid 2, van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen, wanneer de houder slechts aangeeft in welk opzicht het model een eigen karakter heeft, of moet de houder bewijzen dat het model een eigen karakter heeft als bedoeld in artikel 6 van die verordening?

⁽¹⁾ PB L 3, blz. 1.

Beroep ingesteld op 25 juni 2013 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-351/13)

(2013/C 260/48)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Markouli en B. Schima)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Helleense Republiek, door niet te garanderen dat legkippen vanaf 1 januari 2012 niet meer worden gehouden in niet-aangepaste kooien, de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens de artikelen 3 en 5, lid 2, van richtlijn 1999/74/EG van de Raad van 19 juli 1999 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van legkippen⁽¹⁾ op haar rusten;

— de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 5, lid 2, van richtlijn 1999/74/EG verbiedt met ingang van 1 januari 2012 het houden van legkippen in niet-aangepaste kooien. Bovendien bepaalt artikel 3 van richtlijn 1999/74/EG dat de lidstaten erop toezien dat eigenaren of houders van legkippen voor het houden van hun legkippen enkel die systemen gebruiken die door de richtlijn worden toegestaan.

De Commissie heeft de lidstaten gewezen op hun verplichting om zich uiterlijk in 2011 te voegen naar de hierboven aangehaalde bepalingen van de richtlijn. Uit de door de Helleense Republiek verstrekte gegevens blijkt dat een groot aantal eigenaren en houders van legkippen de verplichtingen die voor hen voortvloeien uit richtlijn 1999/74/EG niet hebben kunnen nakomen binnen de termijn van omzetting die in de richtlijn was bepaald.

Uit de gegevens die de Helleense Republiek in de loop van de precontentieuze procedure heeft verstrekt en uit de recentste bijwerkingen daarvan blijkt dat zij nog niet heeft voldaan aan de verplichtingen die krachtens de artikelen 3 en 5, lid 2, van richtlijn 1999/74/EG op haar rusten.

⁽¹⁾ PB L 203 van 3.8.1999, blz. 53.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italië) op 27 juni 2013 — Umbra Packaging Srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Zaak C-355/13)

(2013/C 260/49)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Umbra Packaging Srl

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Prejudiciële vragen

1) Is artikel 160 van D.Lgs. nr. 259/2003, waaruit de belasting voor overheidsconcessies volgens het tarief van artikel 21 van DPR nr. 64[1]/1972 voortvloeit, in overeenstemming met artikel 3 van richtlijn 2002/20/EG⁽¹⁾ waarin is uitgesloten dat de administratieve autoriteit in het geliberaliseerde communicatiestelsel de bevoegdheid heeft om controle uit te oefenen, bevoegdheid die de grondslag vormt voor de heffing ten laste van gebruikers van de dienst?

2) Is artikel 3, lid 2, van D.M. nr. 33/1990, waarnaar de tarieflijst van artikel 21 van DPR nr. 64[1]/1972, zoals gewijzigd bij artikel 3 van D.L. nr. 151/1991, verwijst, in overeenstemming met het stelsel van vrije mededinging en het verbod van artikel 102 van het Verdrag om in handelsbetrekkingen ongelijke voorwaarden bij gelijkwaardige prestaties toe te passen?